

EIOPA-CP- 13/09 RO

Ghid pentru evaluarea prospectivă a riscurilor proprii (pe baza principiilor ORSA)

Ghid pentru evaluarea prospectivă a riscurilor proprii (pe baza principiilor ORSA)

1. Introducere

- 1.1. În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 din 24 noiembrie 2010 (în continuare, Regulamentul EIOPA sau Regulamentul)¹, EIOPA publică ghiduri adresate autorităților naționale competente privind modul de acțiune în etapa de pregătire ce precede aplicarea Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Directiva Solvabilitate II)².
- 1.2. Prezentul ghid are la bază articolul 41, articolul 44, articolul 45 și articolul 246 din Directiva Solvabilitate II.
- 1.3. În lipsa ghidurilor de pregătire, autoritățile naționale competente din Europa ar putea considera necesar să elaboreze soluții naționale pentru a asigura o bună supraveghere care să țină seama de riscuri. În loc să se ajungă la o supraveghere coerentă și convergentă la nivelul UE, pot apărea diferite soluții la nivel național în detrimentul bunei funcționări a pieței interne.
- 1.4. Este extrem de important să existe o abordare coerentă și convergentă în ceea ce privește pregătirea aplicării Directivei Solvabilitate II. Prezentul ghid ar trebui considerat ca fiind o activitate pregătitoare pentru Directiva Solvabilitate II, prin încurajarea pregătirii în ceea ce privește domeniile principale ale Directivei Solvabilitate II, cu scopul de a asigura administrarea adecvată a întreprinderilor și de a garanta faptul că supraveghetorii dispun de suficiente informații. Aceste domenii cuprind sistemul de guvernanță, inclusiv sistemul de management al riscului și o evaluare prospectivă a riscurilor proprii (pe baza principiilor de autoevaluare a riscurilor și solvabilității, numită ORSA – *own risks and solvency assessment*), procesul de analizare prealabilă a modelelor interne și comunicarea de informații către autoritățile naționale competente.
- 1.5. Pregătirea din timp este esențială pentru a garanta că, atunci când Directiva Solvabilitate II va fi pe deplin aplicabilă, întreprinderile și autoritățile naționale competente vor fi bine pregătite și capabile să aplice noul sistem. În acest scop, se așteaptă ca autoritățile naționale competente să inițieze un dialog strâns cu întreprinderile.
- 1.6. Ca parte a pregătirii în vederea punerii în aplicare a Directivei Solvabilitate II, începând cu 1 ianuarie 2014, autoritățile naționale competente ar trebui să pună în practică orientările astfel cum sunt descrise în prezentul document pentru ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare să poată lua măsurile

¹ OJ L 331, 15.12.2010, p. 48–83

² OJ L 335, 17.12.2009, p.1-155

corespunzătoare în vederea implementării integrale a Directivei Solvabilitate II.

- 1.7. Autoritățile naționale competente ar trebui să transmită la EIOPA, până la sfârșitul lunii februarie a anului următor anului de raportare, un raport de activitate privind aplicarea prezentului ghid; primul raport va fi comunicat până la 28 februarie 2015, pentru perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2014.
- 1.8. În etapa de pregătire, se așteaptă ca autoritățile naționale competente să se asigure că întreprinderile de asigurare și de reasigurare abordează prospectiv riscurile la care sunt expuse, în mod similar cu măsurile pe care vor fi nevoite să le ia după intrarea în vigoare a Directivei Solvabilitate II. În acest sens, se așteaptă ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare să se pregătească în mod activ și să înceapă punerea în aplicare a evaluării prospective a riscurilor proprii (pe baza principiilor ORSA – *own risks and solvency assessment*), în conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II.
- 1.9. Întrucât evaluarea necesităților globale de solvabilitate poate fi efectuată indiferent de cerințele legale cantitative aplicabile, se așteaptă ca autoritățile naționale competente să se asigure că, începând din 2014, întreprinderile vor realiza o astfel de evaluare.
- 1.10. Evaluarea conformității continue cu cerințele legale de capital și cerințele privind rezervele tehnice, în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) litera (b), precum și evaluarea semnificației abaterii profilului de risc al întreprinderii de la ipotezele care stau la baza calculului cerinței de capital de solvabilitate (*solvency capital requirement* - SCR), în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) litera (c) din Directiva Solvabilitate II, sunt strâns legate de cerințele cantitative ale Directivei Solvabilitate II, care nu sunt încă aplicabile în etapa de pregătire.
- 1.11. Întrucât toate aspectele, care ar trebui să fie cuprinse în evaluarea pragului de semnificație a devierii profilului de risc de la ipotezele care stau la baza calculului SCR, sunt deja abordate în cadrul procesului de analizare prealabilă a modelului intern, nu se mai așteaptă ca autoritățile naționale competente să se asigure că întreprinderile care se află în procesul respectiv să evalueze pragul menționat în cadrul evaluării prospective a riscurilor proprii.
- 1.12. Ghidul se axează mai degrabă pe ceea ce va trebui să se realizeze prin această evaluare decât pe modul în care trebuie efectuată. De exemplu, întrucât evaluarea necesităților generale de solvabilitate reprezintă viziunea pe întreprinderii asupra profilului său de risc, precum și asupra capitalului și altor mijloace necesare pentru abordarea acestor riscuri, întreprinderea este cea care decide modul de realizare a acestei evaluări, având în vedere natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității sale.
- 1.13. Prezentul ghid pregătitor include o orientare referitoare la raportul privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii. Scopul acestui raport este de a

furniza supraveghetorului informațiile necesare cu privire la evaluarea efectuată.

- 1.14. EIOPA recunoaște și sprijină progresele și realizările, atât la scară globală, cât și la nivel național în afara Uniunii Europene, privind stabilirea standardelor referitoare la evaluarea riscurilor proprii și a solvabilității dintr-o viziune prospectivă. EIOPA nu se așteaptă ca autoritățile de supraveghere din state terțe să aplice ghidurile de pregătire. Aceste ghiduri nu fac obiectul analizării echivalenței și nici nu au prioritate față de deciziile trecute sau viitoare ale Comisiei Europene în ceea ce privește echivalența. Când face referire la structura grupului sau „la nivel de grup”, ghidurile se aplică numai grupurilor din SEE și nu sucursalelor stabilite în acest spațiu de către întreprinderi de asigurare și reasigurare din state terțe.
- 1.15. Este esențial ca organul administrativ, de conducere sau de control (AMSB - *administrative, management or supervisory body*) al întreprinderii să cunoască toate riscurile semnificative cu care se confruntă întreprinderea, indiferent dacă acestea sunt reflectate în calculul SCR și dacă sunt cuantificabile sau nu. De asemenea, este esențial ca AMSB să își asume un rol activ în evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, coordonând procesul și verificându-i rezultatele.
- 1.16. În cazul în care un grup intenționează să solicite întocmirea unui singur document care să cuprindă evaluarea prospectivă a riscurilor proprii ale grupului, este necesară existența unui nivel ridicat de coerență a proceselor în cadrul grupului.
- 1.17. Ghidul se aplică întreprinderilor atât la nivel individual, cât și la nivel de grup. În plus, ghidul abordează aspectele relevante specifice grupului, evidențiate în evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, ținând seama în special de riscurile specifice grupului sau de cele care ar putea fi mai puțin relevante la nivel individual decât la nivel de grup.
- 1.18. Orientările relevante pentru întreprinderi la nivel individual se aplică, *mutatis mutandis*, în evaluarea prospectivă, la nivel de grup, a riscurilor proprii. În plus, grupurile trebuie să ia în considerare ghidurile specifice care le sunt adresate.
- 1.19. Se așteaptă ca utilizatorii unui model intern, aflați în procesul de analizare prealabilă a modelului respectiv, să se pregătească pentru a utiliza modelul în evaluarea necesităților globale de solvabilitate. Prin urmare, utilizatorilor unui model intern aflați în procesul de analizare prealabilă ar trebui să li se permită să utilizeze modelul intern în scopul realizării evaluării în faza de pregătire.
- 1.20. În sensul prezentului ghid, au fost elaborate următoarele definiții:
 - a) termenul „evaluarea prospectivă a riscurilor proprii” folosit în cuprinsul ghidului: se înțelege a fi identic cu termenul „evaluarea prospectivă a riscurilor proprii (pe baza principiilor ORSA)”;
 - b) „nivel de grup”: înseamnă entitatea economică având un caracter coerent (vedere de ansamblu), care cuprinde toate entitățile grupului, așa cum se menționează în ghidul privind sistemul de guvernanță;

- c) „entitate responsabilă” – termen utilizat în orientările specifice grupurilor prin care se înțelege entitatea responsabilă pentru respectarea cerințelor de guvernanță la nivel de grup.
- d) „evaluarea prospectivă a riscurilor proprii la nivel de grup”: înseamnă evaluarea prospectivă a riscurilor proprii realizată la nivelul grupului;
- e) „documentul unic privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii”: înseamnă o singură evaluare prospectivă a riscurilor proprii, realizată la aceeași dată și pentru aceeași perioadă de referință, la nivelul grupului și la nivelul filialelor acestuia și prezentată în mod oficial într-un document unic, în cazul în care supraveghetorii în cauză își exprimă acordul în acest sens.

1.21. Ghidul se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Secțiunea I: Dispoziții generale privind orientările în etapa de pregătire

Orientarea 1- Dispoziții generale privind ghidul

- 1.22. Ca parte a procesului de pregătire în vederea implementării Directivei Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a pune în practică, începând cu 1 ianuarie 2014 prezentul ghid privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii (pe baza principiilor ORSA).
- 1.23. Autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderile și grupurile de asigurare și de reasigurare iau măsurile corespunzătoare pentru:
- a. a institui un proces de realizare a unei evaluări prospective a riscurilor proprii;
 - b. a agrega informații calitative ca bază a evaluării prospective a riscurilor proprii, care să permită autorităților naționale competente să examineze și să evalueze calitatea procesului respectiv.

Orientarea 2 – Raport de activitate către EIOPA

- 1.24. Autoritățile naționale competente ar trebui să transmită la EIOPA un raport privind modul de aplicare a prezentului ghid, până la sfârșitul lunii februarie a anului următor anului de raportare, primul raport urmând să fie comunicat până la 28 februarie 2015 pentru perioada 1 ianuarie 2014 - 31 decembrie 2014.

Orientarea 3- Aplicabilitatea pragurilor privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii

- 1.25. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că, începând din 2014, toate întreprinderile sau grupurile care intră sub incidența directivei Solvabilitate II realizează o evaluare a necesităților lor globale de solvabilitate.
- 1.26. Autoritățile naționale competente ar trebui să solicite întreprinderilor reprezentând cel puțin 80% din cota de piață, calculată conform orientărilor 5-7 din „Ghidul pentru transmiterea informațiilor către autoritățile naționale competente”, să evalueze dacă întreprinderea ar putea respecta în mod continuu cerințele legale de capital și pe cele referitoare la rezervele tehnice prevăzute în Directiva Solvabilitate II începând din 2015. În acest scop, vor fi furnizate specificații tehnice privind calcularea cerințelor legale de capital și calcularea rezervelor tehnice.
- 1.27. Autoritățile naționale competente ar trebui să solicite grupurilor care transmit anual informații cantitative, așa cum este prevăzut în orientarea 9 din „Ghidul

pentru transmiterea informațiilor către autoritățile naționale competente”, să evalueze dacă grupul ar putea respecta în mod continuu cerințele legale de capital și pe cele privind rezervele tehnice prevăzute în Directiva Solvabilitate II începând din 2015. În acest scop, vor fi furnizate specificații tehnice privind calcularea cerințelor legale de capital și calcularea rezervelor tehnice.

- 1.28. Autoritățile naționale competente ar trebui să permită întreprinderilor și grupurilor aflate în procesul de analizare prealabilă a modelului intern să utilizeze acest model în scopul evaluării cerințelor legale de capital, cu condiția ca întreprinderile și grupurile în cauză să efectueze evaluarea și pentru a se pregăti în eventualitatea în care cererea de utilizare a modelului intern în temeiul Directivei Solvabilitate II este respinsă de autoritatea națională competentă.
- 1.29. În cazul unei întreprinderi încadrate în pragul menționat la punctul 1.26 care nu se află în procesul de analizare prealabilă a modelului intern și în cazul unui grup încadrat în pragul de la punctul 1.27, în ceea ce privește calculul cerințelor legale de capital din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să solicite întreprinderii sau grupului să efectueze o evaluare a semnificației abaterii profilului său de risc de la ipotezele care stau la baza calculului cerinței de capital de solvabilitate prevăzută în Directiva Solvabilitate II, începând cu 2015. În acest scop, vor fi furnizate specificații tehnice privind calcularea cerințelor legale de capital și calcularea rezervelor tehnice.

Secțiunea II: Evaluarea prospectivă a riscurilor proprii

Orientarea 4 –Proportionalitatea

- 1.30. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderea dezvoltă pentru evaluarea prospectivă a riscurilor proprii procese cu tehnici adecvate și corecte, adaptate la structura organizatorică și la sistemul său de gestionare a riscurilor, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității.

Orientarea 5 – Rolul organului administrativ, de conducere sau de supraveghere: abordare descendentă

- 1.31. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că organul administrativ, de conducere sau de supraveghere al întreprinderii participă în mod activ la evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, inclusiv prin coordonarea procesului de evaluare și prin testarea rezultatelor.

Orientarea 6 – Documentația

- 1.32. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderea dispune de cel puțin următoarele documente referitoare la evaluarea prospectivă a riscurilor proprii:
- a) politica privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii;

- b) evidențele fiecărei evaluări prospective a riscurilor proprii;
- c) un raport intern cu privire la fiecare evaluare prospectivă a riscurilor proprii;
- d) un raport către supraveghetor privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii.

Orientarea 7 – Politica privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii (pe baza principiilor ORSA)

1.33. În conformitate cu articolele 41 și 45 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că organul administrativ, de conducere sau de supraveghere al întreprinderii aprobă politica privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii. Această politică trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

- a) o descriere a proceselor și procedurilor instituite pentru efectuarea evaluării prospective a riscurilor proprii;
- b) o analiză a legăturii dintre profilul de risc, limitele toleranței la risc aprobate și necesitățile generale de solvabilitate;
- c) informații despre:
 - (i) modul și frecvența cu care sunt efectuate testele de stres, analizele de senzitivitate, testele de faliment sau alte analize relevante;
 - (ii) standardele privind calitatea datelor;
 - (iii) frecvența evaluării propriu-zise și justificarea caracterului adecvat al acesteia, ținând seama în special de profilul de risc al întreprinderii și de volatilitatea necesităților sale generale de solvabilitate raportate la poziția sa de capital;
 - (iv) calendarul prevăzut pentru efectuarea evaluării prospective a riscurilor proprii și situațiile care determină necesitatea unei astfel de evaluări în afara calendarului obișnuit.

Orientarea 8 – Înregistrarea fiecărei evaluări prospective a riscurilor proprii (pe baza principiilor ORSA)

1.34. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderea demonstrează în mod corespunzător și documentează la nivel intern fiecare evaluare prospectivă a riscurilor proprii și rezultatele acesteia.

Orientarea 9 – Raportul intern privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii (pe baza principiilor ORSA)

1.35. În conformitate cu articolele 41, 44 și 45 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderea comunică întregului personal implicat cel puțin rezultatele și concluziile privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, imediat ce procedura și rezultatele au fost aprobate de către AMSB.

Orientarea 10 – Raportul către supraveghetor privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii (pe baza principiilor ORSA)

1.36. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderea transmite către supraveghetor un raport privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, în termen de două săptămâni după ce rezultatele evaluării au fost analizate și aprobate de AMSBi. Raportul de supraveghere trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- a) rezultatele calitative și cantitative ale evaluării prospective și concluziile întreprinderii pe baza acestor rezultate;
- b) metodele și principalele ipoteze utilizate;
- c) dacă este cazul, în funcție de pragurile introduse, o comparație între necesitățile generale de solvabilitate, cerințele legale de capital și fondurile proprii ale întreprinderii.

Secțiunea III: Aspecte specifice privind efectuarea evaluării prospective a riscurilor proprii (pe baza principiilor ORSA)

Orientarea 11 –Evaluarea și recunoașterea necesităților generale de solvabilitate

1.37. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că, în cazul în care întreprinderea utilizează, în scopul evaluării necesităților generale de solvabilitate, metode de evaluare și recunoaștere diferite față de cele prevăzute în Directiva Solvabilitate II, aceasta explică modul în care utilizarea acestor metode de evaluare și recunoaștere diferite determină o mai bună luare în considerare a profilului de risc specific, a limitelor de toleranță la risc aprobate și a strategiei de afaceri a întreprinderii, în același timp fiind respectată și cerința privind gestionarea corectă și prudentă a întreprinderii.

1.38. Autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderea, depunând toate eforturile, estimează din punct de vedere cantitativ, impactul asupra evaluării necesităților generale de solvabilitate al diferitelor metode de evaluare și recunoaștere în acele cazuri în care acestea diferă de cele din Solvabilitate II și sunt utilizate din 2015 pentru evaluarea necesităților globale de capital, cu condiția ca EIOPA să emită specificații tehnice.

Orientarea 12 – Evaluarea necesităților generale de solvabilitate

1.39. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderea își evaluează necesitățile generale de solvabilitate, pe care le exprimă ulterior în termeni cantitativi, completând cuantificarea cu o descriere calitativă a riscurilor semnificative.

1.40. Dacă este cazul, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderea supune riscurile semnificative identificate unei game suficient

de largi de teste de stres sau de analize ale scenariilor, astfel încât să ofere un fundament adecvat pentru evaluarea necesităților generale de solvabilitate.

Orientarea 13 – Abordarea prospectivă a necesităților globale de solvabilitate

- 1.41. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că evaluarea necesităților generale de solvabilitate ale întreprinderii este prospectivă, pe termen mediu sau lung, după caz.

Orientarea 14 – Cerințele legale de capital

- 1.42. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II și cu orientarea 3 privind aplicabilitatea pragului pentru evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că, în cadrul evaluării respective, întreprinderea analizează dacă ar respecta continuu cerințele legale de capital prevăzute în Directiva Solvabilitate II și are în vedere cel puțin următoarele:

- a) posibile schimbări semnificative ale profilului de risc în viitor;
- b) cantitatea și calitatea fondurilor proprii pe toată perioada de planificare a activității întreprinderii;
- c) structura pe ranguri a fondurilor proprii și modul în care aceasta se poate modifica în cursul perioadei de planificare a activității întreprinderii ca urmare a răscumpărării, rambursării sau a maturității lor.

Orientarea 15 – Rezervele tehnice

- 1.43. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II și cu orientarea 3 privind aplicabilitatea pragului pentru evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderea prevede ca funcția actuarială să:

- a) furnizeze informații referitoare la respectarea în mod continuu de către întreprindere a cerințelor privind calculul rezervelor tehnice;
- b) identifice riscurile potențiale ce decurg din incertitudinile aferente acestui calcul.

Orientarea 16 – Abateri de la ipotezele care stau la baza calculului SCR

- 1.44. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II și cu orientarea 3 privind aplicabilitatea pragului pentru evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderea evaluează dacă profilul său de risc se abate de la ipotezele care stau la baza calculului cerinței de capital de solvabilitate prevăzute în Directiva Solvabilitate II și dacă aceste abateri sunt semnificative. Întreprinderea poate, ca primă măsură, să realizeze o analiză calitativă și dacă din aceasta reiese că abaterea nu este semnificativă, atunci nu este necesară o evaluare cantitativă.

Orientarea 17 – Legătura cu procesul de management strategic și cadrul decizional

1.45. În conformitate cu articolul 45 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderea ține seama de rezultatele evaluării prospective a riscurilor proprii și de informațiile obținute în cursul procesului acestei evaluări, cel puțin pentru:

- a) managementul capitalului;
- b) planificarea activităților;
- c) elaborarea și dezvoltarea produselor.

Orientarea 18 – Frecvența

1.46. În conformitate cu articolele 45 și 246 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că întreprinderea efectuează, cel puțin o dată pe an, evaluarea prospectivă a riscurilor proprii.

Secțiunea IV: Caracterul specific al grupului în evaluarea prospectivă a riscurilor proprii (pe baza principiilor ORSA)

Orientarea 19 – Domeniul de aplicare al evaluării prospective a riscurilor proprii la nivel de grup (pe baza principiilor ORSA)

1.47. În conformitate cu articolele 45 și 246 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că entitatea responsabilă concepe evaluarea prospectivă la nivel de grup a riscurilor proprii în așa fel încât să reflecte natura structurii grupului și profilul de risc al acestuia. Toate entitățile cuprinse în domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup trebuie incluse în evaluarea prospectivă a riscurilor proprii la nivel de grup. Printre acestea, trebuie incluse întreprinderi din domeniul asigurărilor, al reasigurărilor și din domenii care nu țin de asigurări sau de reasigurări, precum și entități reglementate și nereglementate situate în Spațiul Economic European (SEE) și în afara acestuia.

Orientarea 20 – Raportarea către autoritățile de supraveghere

1.48. În conformitate cu articolele 45 și 246 din Directiva Solvabilitate II și în cazul în care entitatea responsabilă solicită aprobarea prezentării unui document unic privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii:

- a) supraveghetorul grupului ar trebui să își formeze un punct de vedere privind posibilitatea de a permite grupului să prezinte un singur document privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, dacă în cadrul colegiului nu există un alt proces decizional în vigoare și dacă sunt de acord toți membrii care în mod normal primesc un document individual privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii;
- b) în cazul în care una sau mai multe filiale își au sediul într-un stat membru a cărui limbă oficială diferă de limba oficială în care este prezentat documentul unic privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, autoritatea de supraveghere în cauză ar trebui să se consulte cu

supraveghetorul grupului, colegiul supraveghetorilor și grupul respectiv înainte de a solicita întreprinderii să traducă în limba sa oficială, partea din document referitoare la evaluarea prospectivă a riscurilor proprii ale filialei respective.

Orientarea 21 – Evaluarea impactului riscurilor specifice grupului asupra necesităților generale de solvabilitate

1.49. În conformitate cu articolele 45 și 246 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că entitatea responsabilă în cadrul evaluării prospective la nivel de grup a riscurilor proprii evaluează impactul tuturor riscurilor specifice grupului și interdependențele din interiorul grupului, precum și impactul acestor riscuri și interdependențe asupra necesităților generale de solvabilitate, luând în considerare caracterul specific al grupului și faptul că unele riscuri se pot intensifica la nivelul grupului.

Orientarea 22 - Normă generală privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii la nivel de grup (pe baza principiilor ORSA)

1.50. În conformitate cu articolele 45 și 246 din Directiva Solvabilitate II și cu orientarea 8 referitoare la politica privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că entitatea responsabilă include, în documentul privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii la nivel de grup, cel puțin o descriere a modului în care au fost luați în considerare următorii factori pentru evaluarea necesităților globale de solvabilitate și a respectării continue a cerințelor legale³:

- a) identificarea surselor de fonduri proprii în interiorul grupului și dacă este cazul să fie nevoie de fonduri proprii suplimentare;
- b) evaluarea disponibilității, transferabilității sau fungibilității fondurilor proprii;
- c) trimiteri la orice transfer de fonduri proprii care se intenționează a fi efectuat în interiorul grupului și care ar putea avea un impact semnificativ asupra oricărei entități a grupului, precum și consecințele acestuia;
- d) alinierea strategiilor individuale la cele stabilite la nivelul grupului;
- e) riscurile specifice la care grupul ar putea fi expus.

Orientarea 23 – Cerințe specifice privind utilizarea unui document unic privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii

1.51. În conformitate cu articolele 45 și 246 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că, atunci când solicită prezentarea unui document unic privind evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, entitatea responsabilă oferă explicații cu privire la modul în care sunt incluse filialele și despre modul în care AMSB-urile lor sunt implicate în procesul de evaluare și de aprobare a rezultatelor.

³ Evaluarea respectării continue se face de către grupurile care se află sub pragul aplicabil.

Orientarea 24 – Utilizatorii unui model intern

- 1.52. În conformitate cu articolele 45 și 246 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că, în cazul solicitării unei analize prealabile a modelului intern, entitatea responsabilă să menționează în evaluarea prospectivă a riscurilor proprii la nivel de grup întreprinderile afiliate componente ale grupului care nu vor utiliza modelul intern pentru calculul SCR și explică de ce.

Orientarea 25 – Integrarea întreprinderilor de asigurare și de reasigurare afiliate din țările terțe

- 1.53. În conformitate cu articolele 45 și 246 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că entitatea responsabilă, în evaluarea necesităților globale de solvabilitate la nivel de grup, ia în considerare riscurile întreprinderilor din țările terțe în același mod în care procedează și în cazul întreprinderilor din SEE, acordând o atenție specială evaluării transferabilității și fungibilității capitalului.

Norme privind conformitatea și raportarea

- 1.54. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul EIOPA. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul EIOPA, autoritățile competente trebuie să depună toate eforturile pentru a respecta ghidul și orientările.
- 1.55. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte prezentul ghid ar trebui să îl includă în mod corespunzător în cadrul lor de reglementare sau de supraveghere.
- 1.56. Autoritățile competente transmit către EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de respectare a prezentului ghid, menționând motivele neconformității, în termen de două luni de la publicare.
- 1.57. În lipsa unui răspuns în termenul indicat, se va considera că autoritățile competente nu respectă cerințele de raportare.

Dispoziții finale cu privire la revizuire

- 1.58. Prezentul ghid trebuie să fie revizuit de către EIOPA.
- 1.59. În special, mențiunea din orientarea 3 referitoare la anul 2015, este posibil să fie revizuită în funcție de ultimele evoluții ale negocierilor OMII.